

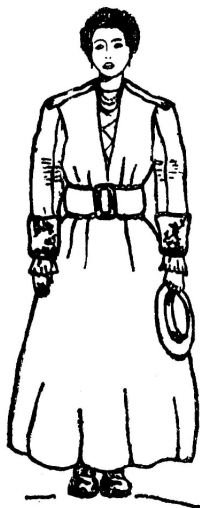
¹ Tekst Ruud Metselaar – www.comomeerinfo.nl

Santa Rosalia en de traditionele klederdracht in de bergdorpen

Santa Rosalia

Rosalia Sinibaldi was de dochter van een rijke edelman in Palermo, geboren in 1130. Al jong verliet ze haar huis om zich als kluizenaar af te zonderen in een grot op de berg Pellegrino waar ze vermoedelijk in 1166 is gestorven. Toen in 1624 Palermo geteisterd werd door de pest verscheen de geest van Rosalia in een droom aan een pestlijder en daarna aan een jager op de berg. Aan deze jager wees Rosalia de weg naar haar beenderen en vroeg hem die in processie door de stad te dragen. Dit gebeurde en overal waar de processie langs kwam genazen de zieken en binnen drie dagen was de pest verdwenen. Sinds die tijd wordt Rosalia aanbeden als stadsheilige van Palermo waar, op 15 juli, een processie wordt gehouden.

De klederdracht langs het meer

De bewoners van de bergdorpen hebben altijd in grote armoede geleefd. In de 17^e en 16^e eeuw trokken vele mannen er op uit om wat te verdienen in de grote havensteden en met name in Palermo. De vrouwen en kinderen bleven achter. In deze eeuwen braken er meerdere malen pestepidemieën uit, waardoor de bevolking sterk werd getroffen. Het is daarom te begrijpen dat de emigranten in Palermo de devotie voor de heilige Rosalia meenamen naar de bergdorpen langs het Comomeer. Tijdens een pestepidemie langs het meer legden de vrouwen in vele dorpen de gelofte af om, als ze gered werden van de pest, zich te kleden als de begijnen in Palermo die deze heilige waren toegewijd.

Kostuum van de 'moncecca'

¹ Verzoeken om toezending per email aan: r.metselaar@comomeerinfo.nl

Dit heeft geleid tot de karakteristieke klederdracht van de vrouwen, die lijkt op de franciscaanse pij. Ze werden daarom wel *frate* genoemd of *moncecche*. Zecchinelli² beschrijft deze klederdracht als volgt. Het kledingstuk bestond uit stevig donkerbruin laken dat werd geweven door de Umiliate monniken in Gravedona, met een enkel fijner stuk halverwege het been, zonder manchetten en met aan de zomen een rand rood linnen. Wat later kwamen er fluwelen manchetten aan, gekleurd met biezen en geborduurde polsstukken; aan de ceintuur een heel lange strook zwart leer aan de randen afgezet met gekleurd linnen en gesloten met een grote gesp van zilver of bewerkt ijzer in de vorm van een hart; over het kledingstuk werd een wit schort gedragen. Om de hals werden vaak ringen van koraal gedragen (uit Sicilië) of kettingen met bolletjes in filigrein zilver; in de oren grote gouden spelden met de haan, wapen van Palermo of een grote R ter ere van de heilige Rosalia. Op het hoofd, boven de lange, rond het hoofd gewikkelde vlechten, droeg men meestal een ronde, platte hoed van zwart vilt met brede rand, versierd met een zwarte band met afhangende punten gesloten met drie knoopjes.

Kostuum zoals dat nu gedragen wordt in Stazzona

² M. Zecchinelli, *Le Tre Pievi*, herdruk 1995, Gravedona